

Šuma u očima Slavonca

Šuma je divna i bujna s visokim i raskošnim stablima. Tko s njom živi, taj u njoj pozna svaku pticu, svako drvo i svaki šapat kao što ga Slavonac zna. Šuma je oduvijek bila njegovo nepresušivo blago od kojeg se živjelo. U njoj se radilo i čuvalo njena bogatstva jer mu je bila neophodna za život. Pokraj šume Slavonac je sagradio sela, svoju kuću, staje i štagljeve, sadio je voćnjake, šljivike i borike. Slavoncu je ona svojom pašom odgajala volove, žirom hranila svinje, drvetom gradila kuće i ograde. Vuk, lisica i kuna davali su mu skupocjeno krvno. Slavonac se bavio i lovom tako da mu je divljač poput zeca, srne i vepra prehranjivala obitelj. Tu se diže velika bukva, grab, brijest, jasen, a ponajviše hrastovi koji su glavni u slavonskim šumama, a izrastu u dvadeset metara visoka debla sa snažnom i raskošnom krošnjom. Kada vjetrovi pušu, glatko lišće zašumi da upozori svoje stanovnike da je na pomolu nevrijeme ili olujni vjetar i kiša. Tako da se svi na vrijeme mogu skloniti u svoja skrovišta po živicama i niskom raslinju, po gnijezdima i svojim kućicama u drvetu i u svoje rupe i jazbine. Kad nevrijeme prođe i protutnja šumom, ona ponovno zašuti i zašumi svojim smirajem i u njoj ponovno sve zavrvi punoćom života.

S godišnjim dobima šuma se mijenja, a i život u njoj. U proljeće sve pupa i cvjeta. Životinje na svijet donose svoju mladunčad jer tada ih je najlakše othraniti da do zime postanu jaki i snažni i da nauče sami tražiti hranu, graditi skrovišta i preživjeti u šumi od svih nedaća koje im se mogu dogoditi, ponajviše od ljudi koji ih love svojim puškama.

Kada dođe ljeto, u šumi sve postaje još življe i raznolikije. Priroda buja, sve je u pokretu.

Sredinom rujna trgovci počinju obilaziti šume i obilježavaju stabla koja će preko zime doći na prodaju, a procjenjuje se i urod žira, koji je zbog sječe šume i njegove potražnje na sve većoj cijeni.

U listopadu počinje lov na srne, a u studenome je šuma mirna, tada se sije žir. Na te radne akcije izađu ljudi iz svih okolnih sela jer sve što se posjeklo ili odredilo za sjeću treba nadoknaditi sadnjom mladica kojima će trebati i do dvjesto godina da izrastu u velika i snažna debla.

Zamislite dvjesto godina života! Što li je sve šuma doživjela, što se u njoj zbivalo, koliko je Slavonaca i šumskih bića kroz nju prošlo i njenim stazama kročilo. To je tajna, koju samo ona zna.